

Ἄν ἔμῳ δώσω συνδρομὴν εἰς τὸν Καλλιφρονᾶ; . . .
καὶ τοῦτο εἶναι ζήτημα καὶ σχέψεις μου γεννᾷ.
Καὶ ἂν μὲν ἔβγη Δῆμαρχος, τὸ κέρδος μου μεγάλο,
ἂν καὶ τὸν Τιμολέοντα θὰ χάσω δίχως ἄλλο·
ἀλλ' ἂν δὲν γίνῃ ἔξοφνα, ἐπόση τρικυμία!
διπλὴ καὶ ἡ ἀπώλεια, διπλὴ καὶ ἡ ζημία.

Ἄν ἔμῳ τὸν Καλλιφρονᾶ συνδράμω ταυτοχρόνως
καθὼς καὶ τὸν παμφίλτατον συντάκτην τοῦ Διῶνος,
ἂν καὶ εἰς τοὺς δύο τὴν θερμὴν ἀγκάλην μου ἀνοίξω
καὶ μὲ τοὺς δύο συνδεθῶ καὶ τοὺς ὑποστηρίξω,
ὠφέλειαν ἢ συνδρομὴν καμμίαν δὲν θὰ φέρῃ,
διότι θὰ διασπασθῇ καὶ εἰς τὰ δύο μέρη.

Ἄν δὲ κοντὰ εἰς τὰ πολλὰ τοῦ κόμματός μας χάλια
καὶ ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος Δῆμαρχος τῶν Ἀθηνῶν δὲν γίνῃ,
ἔ! τότε πλεόν χάνομεν ταυγά καὶ τὰ Πασχάλια
καὶ οὕτ' ἓνα λάχανον ξηρὸν ἴσθ' ἄκόμμα δὲν θὰ μείνῃ.
Τῆς δὲ πατρίδος οἱ θεσμοὶ καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον
θὰ πάρουν τὸν κατήφορον μετὰ τῶν Ἡμετέρων.

Ὅπως καὶ ἂν εἶναι, βαίνομεν ἐπάνω εἰς τριβόλους
καὶ εἶναι ὄντως δύσκολος ἡ τῶν πραγμάτων θέσις,
καὶ πάλιν ἀπειλούμεθα ἀπὸ κρυφίου δόλου
καὶ φαίνονται ἀνώμαλοι αἱ πρὸς ἀλλήλους σχέσεις.
Συγγέρονται τὰ κόμματα καὶ οἱ φίλοι μεταξύ των,
τὰ πάντα δὲ λαβύρινθος χωρὶς κανένα μίτον.

Τί ὁ Φιλῆμων πρὸς ἐμὲ καθὼς καὶ πρὸς τὸν Ράλλην;
τί δὲ ὁ Ράλλης πρὸς ἐμὲ καὶ τᾶλλο μου μανδρὶ;
πλὴν τί καὶ ὁ Καλλιφρονᾶς πρὸς τὸν Λεβίδην πάλιν,
καὶ ὁ Λεβίδης πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν Κατσανδρῆ;
Εἰς ἕνα παραγνώρισις καὶ σύγχυσις πολλή,
καὶ μένω ἄνευ σώματος ἐγὼ ἢ κεφαλή.

Ἐν μέσῳ δύο προσφιλῶν, πατρίς, μὲ βασανίζεις,
καὶ ἐνῶ ἴσθ' ἓνα φέρομαι, ἴσθ' ἄλλον μὲ ὠθεῖς,
νὰ τρέξω ἴσθ' ἄλλον μὲ βεβαίως μ' ἐμποδίζεις,
νὰ τρέξω ἴσθ' ἄλλον μὲ καθόλου δὲν ποθεῖς.
Ἐντεῦθεν ὁ Καλλιφρονᾶς καὶ ἐκεῖθεν ὁ Φιλῆμων,
ἐκεῖνος μὲν ἐκ δεξιῶν καὶ αὐτὸς ἐξ εὐωνύμων.

Τίς ἐκ τῶν δύο Δῆμαρχος; τίς ἐκ τῶν δύο φίλος;
καὶ ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος φαίνεται τοῦ κόμματός μου στόλος.
Ἄλλ' ἀναγκαῖον θεωρῶ εὐθὺς νὰ παραιτήσω
τοὺς δὲ ὑποψηφίους μου καὶ τοὺς λοιπούς μου φίλους,
καὶ φεύγω εἰς τὴν Κηφισσιὰ διὰ νὰ μελετήσω
τὰς σχέσεις των καὶ πρὸς ἐμὲ καθὼς καὶ πρὸς ἀλλήλους.

Στολίσματα πολλῶν εἰδῶν εἰς τοῦ Αἰόλου τὴν ὁδόν.

Κατοίμπαλης ὁ φίλος, ποῦ ἔλειπε ἴσθ' ἕνα,
ἦλθε μὲ δὲθ' μεγάλα βαπόρια φορτωμένα.
Μᾶς ἔφερε διπρέλαις, μπαστούνη καὶ ἄλλα εἶδη
καὶ κίθε τι ὠραῖο τοῦ Παρισίου στολίδι.
Μοσχοβολοῦν Εὐρώπη, μυρίζουνε Παρίσι,
μᾶς ἦλθαν φρέσκα φρέσκα καὶ εἶναι μὴ χαρά,
ἐκεῖ καθένας θαῦρη ἔποιον συρμὸ θελήσει,
ἀλλὰ πρὸ πάντων σκούφιας γιὰ ἕνα τὰ μωρά.
Καὶ ποῖα καλὴ μητέρα γιὰ τὸ μονάκριβό της
εὐθύς ἐν θ' ἀγοράσει μὴ τέτοια σκούφια πρώτης;
Ἐμπρὸς λοιπὸν, κυρίαίς, ἴσθ' ἄλλον μὲ κουμπάρω,
καὶ ἐγὼ μὴ τέτοια σκούφια τοῦ Φαζουλιῆ θὰ πάρω.

Λαμπρῶν εἰκόνων συλλογῆ,
ποῦ τὰς θαυμάζεις ἐν σιγῇ.

Ἡ τῆς Ἐστίας τῆς γνωστῆς λαμπρὰ Πινακοθήκη,
εἰς τὴν ὁποῖαν ἔπαινος οὐχὶ σμικρὸς ἀνήκει,
ἔσχάτως συνεπλήρωσε τὸν δευτέρον της χρόνον
καὶ πέμπτον τεύχος ἔβγαλε ἴσθ' ἄλλον τῆς σχήμα,
ἀνάμεστον παντοδαπῶν καὶ γλαφυρῶν εἰκόνων,
ἔξέχει δὲ εἰς καλλονὴν τὸ Ἔαρ καὶ τὸ Κῦμα.

Καπέλα τοῦ συρμοῦ
εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμοῦ.

Εἰς τοῦ Ἐρμοῦ τὸν δρέμον, εἰς τὴν Καπνικαρέα,
εἰς τὸ Πιλοπωλεῖον τοῦ Γρήνη τοῦ Κασδῶνη,
καπέλα θὰ εὐρήτε πραγματικῶς ὠραία,
ποῦ ἔποιος τὰ φορέσει ποζάρει καὶ φουσκώνει.
Περίφημα καπέλα Λεόν, Λαβίλλ, Χριστῦ,
ποῦ εἶναι καπελάδες ἴσθ' ἄλλον ἕνα ξακουστοί,
πρὸς τούτοις καὶ καπέλα γιὰ καθεμὴν κυρία,
ποῦχει μὲν ἄλλο πάθος γιὰ τὴν κασβαλαρία.
Ρεπούμπλικες πρὸς τούτοις σχημάτων διαφόρων
πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαίων καὶ τῶν λιμοκοντόρων,
διότι καὶ ὁ Τρικούπης μὲ λέγουσιν μερικοὶ
πῶς τὴν ρεπούμπλικά του τὴν ἴσθ' ἄλλον ἀπ' ἐκεῖ.

Μαιευτικῆ
σημαντικῆ.

Θὰ πουληθῇ βεβαίως ὅταν χάσει ψωμί
τοῦ ἱατροῦ Τριάντη Μαιευτικῆ καινούρια,
ποῦ εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ καθεμὴν μαμμὴ
καθὼς καὶ δι' ἐκείνους ποῦ ἔχουν γεννητούρια.

Ἄν ὁ Ρωμῆος γνωστὸν σᾶς κίνω — πῶς ἴσθ' ἄλλον μὲ ἀνέθη,
ἴσθ' ἄλλον μὲ ἀνέθη, — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Εὐδή, — δὲθ' ἴσθ' ἄλλον μὲ τρεῖς ἴσθ' ἄλλον μὲ ξύδι.

μὲ Χημείον, μὲ μὴ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὴ χήρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμὴ.